Ч. 90. Неділя 30 цьвітня (13 мая) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата
у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

По відкритю Думи.

З вчерашним днем розпочало ся в Росії нове житє політичне, але о скілько вже тепер по першім засіданю можна судити, розпочала ся з ним поправді борба на житє і смерть межи самодержавієм і чиновництвом а закріпощеною доси поправді всею російскою суспільностию. Вчера стрітили ся в однім місци два ворожі противники, що станули до поєдинку і як пристало на добре вихованих людий, придушили в собі свою ненависть один до другого і нїби лиш умовили ся о рід оружия. Цар і єго правительство злегковажили собі, хоч дуже делікатно, репрезентантів народу і значінє Думи а Дума злегковажила собі самодержавіє і чиновництво, бо президент Думи Муромцев зазначив виразно, що праці Думи будуть відбувати ся на основі пошанованя прав конституцийного монарха і зовсїм відновленого правительства. Про перше вражінє, яке зробило відкритє Думи, так тепер доносять з Петербурга.

Взявши загально, вражінє, яке зробило відкритє Думи, єсть некористне. Зле вражінє зробила в кругах посольских та обставина, що цар по церемониях в Зимнім двірци не казав собі представити нїякого з послів і з нїким не розмавляв. Селяньскі посли не вдоволені престольною бесїдою, бо сподївали ся, що учують заповідь якихсь реформ аґрарних, а тимчасом о тім не було згадки. Зле вражінє зробило також і то, що престольна бесїда згадує лиш про селяньство, так як би Дума державна мала займати ся лиш справами селяньскими а иньших станів вже не було в Росії. Посли реакцийні жалують ся на то, що бесїда престольна не заповіла острих средств против радикальних і реакцийних стремлень. Одиноке добре вражінє лишила престольна бесїда лиш тим по собі, що не було в нїй нїчого, з чого можна би вносити, що цар носить ся з гадкою ще більшого обмеженя прав Думи; але того очевидно не потребував він говорити, бо то можна зробити й без заповідженя наперед.

Як звістно, предложено послам Думи до підпису формулки присяги по еї відчитаню а в нїй ужито слова „самодержець". Отже партия конституцийно-демократична ухвалила, що складанє і підписуванє тої присяги не противить ся еї засадам, бо слово „самодержець" не означає необмеженого монарха. На то поясненє згодило ся зараз 101 послів. Орґан тої партиї „Реч", поясняючи остереженє що до уживаня сего слова, додає, що оно увінчало ся успіхом, бо більшість послів згодила ся на то. За то правительство не зробило нїчого, щоби позискати для себе публичне мнїнє, хоч в так торжественній хвили найменьший прояв прихильности був би викликав вдоволенє. Правительство дало доказ, що має в повній мірі здібність невизискуваня ситуациї і хвилї.

Престольна бесїда — каже згадана ґазета — вимиває, що правда, з великою штукою дразливі річи, в самій сути однак правительство хитає ся межи фантастичною обавою перед „червоними" а утопійними надїями на темат „чорних" і стоїть на місци, підчас коли довкола все іде наперед. У правительства не видко нїякого пляну.

До тавридскої палати переїзджали посли попри вязниці, з вікопень котрих витано їх бажанями і жаданями. Вчера повинні були ті віконця бути опорожнені, коли би правительство уміло розуміти хвилю; однак як-раз вчера були они так густо обсаджені, як нїколи доси. Серед народу, зібраного перед палатою у величезних масах, ходило лиш одно слово промовчане в престольній бесїдї (амнестия). Без взгляду на політику і формальність кермуючі круги повинні були сейчас щось зробити в сїм напрямі.

Однодушний вибір Муромцева на президента Думи витає „Реч" яко запоруку згоди в Думі. Муромцев показав силу і спокій а єго слова о потребі пошанованя прав конституций-

1)

Образки з Каліфорниї.

Після дра В. Черного і др. зладив К. Вербенко.

1. Сан Франціско перед катастрофою.

Страшна катастрофа, яка постигла місто Сан Франціско, пригадала знову Каліфорнию, край, що з давен давна славив ся своїми богатствами природи як мало котрий на земли. По сїм краю хочемо тепер повести наших читателів і починаємо від того місця, де коло „Золотих воріт" красувало ся ще до недавна одно із найбогатших міст в Америцї. Щастє і нещастє як же борзо зміняють ся на сьвітї! З міста, котре уважали за найлюбійше в цїлій Америцї і котрого слава опирала ся на золотї і сріблї, остала ся тепер лиш величезна купа румовища і згарищ, а великі богачі, що жили в нїм в найбільших розкошах, можуть говорити о щастю, коли уратували житє ставши в однїй хвили крайними нуждарями. Велич страшної катастрофи зрозуміємо добре аж тоді, коли придивимо ся, як виглядало Сан Франціско перед катастрофою і яке було в нїм житє. В описї сего міста підемо за подорожником, котрий був там під конець липня минувшого року, а докладний опис самої катастрофи полишаємо собі на пізнїйше.

На західнім побережу північної Америки, в тім місци, де місто Сан Франціско, врриває ся море глубоко в край і творить великий залив, котрого більша полуднева часть називає ся заливом Сан Франціско, а менша північна заливом Сан Пабльо. Залив той сполучає з Тихим Океаном вузкий пролив, званий не без причини Золотими Воротами, бо сюди не так то й давно заїздили і свої і чужі по справедшне золото до Каліфорниї, та ще й нинї вивозять сюди великі маси иньшого золота, що родить ся з року на рік — каліфорнийску пшеницю. По обох боках того проливу, від півночи і полудня, тягнуть ся довгі горısті півострови, а вже сама прірва, яка зробила ся між ними, вказує на то, що тут колись в дуже давних часах мусїла дїлати якась страшенна сила природи, котра розірвала гори і впустила воду з моря до теперішного заливу. На однім з тих півостровів, на полудневім, на самім єго кінци від північного входу, над самим заливом розложило ся місто Сан Франціско, котрого початок сягає ще тих часів, коли Каліфорния належала до Мехіка.

Назва краю Каліфорния пішла від давної іспаньскої Caliente Fornalla, що значить „розпалена піч", а Іспанцї назвали так сей край длятого, бо тут в его глубинї літом справдї як в розпаленій печи. Досить хиба сказати, що тут майже нема ріжницї межи літом а зимою, бо тут навіть в зимі буває ще пересічно 10 степенів тепла, а сніг і морози належать до великої рідкости; навіть дощ через 9 місяців в році лиш рідко перепадає.

Історня Каліфорниї сягає аж до тих часів, коли Фердинанд Кортез по відкритю Мехіка заняв був в 1532 р. полудневу Каліфорнию, нинїшний каліфорнийский півостров. Але аж в 1602 р. прийшов сей край дійстно під пановане Іспанців, котрі від 1642 р. почали єго кольонїзувати при помочи Єзуїтів, котрі тут почали межи Індиянами ширити віру Христову. Коли відтак в 1767 р. прогнано Єзуїтів з Іспаниї, роботу їх в Каліфорниї перейняли Францїскани і зачали посувати свої місиї щораз дальше на північ.

Було то в 1776 р., коли два католицкі місионарі Францїско Пальон і Бенїто Камбон заплили до нинїшного заливу Сан Франціско в тім намірі, щоби тут осювати місию, з котрої могли би дальше на північ ширити віру Христову. В тих часах був тут ще край зовсїм пустий і лиш рідко, де були індияньскі оселї. Може на яких три кільометри від нинїшного міста знайшли місионарі на півострові коло нинїшних Золотих Воріт добру землю і тут основали свою місию, котру назвали Сан Франціско а пізнїйше Дольорес. Звідси почали они основувати дальші місиї і так на полудни Сан Хозе (San Jose), на півночи Сан Рафаель, відтак Санта Кляра і др. Всюди, де лиш основано місию, висилали Іспанцї малі відділи войска і ставили для них малі кріпости, звані „президіос", і в той спосіб кольонїзували край. На тім місци, де ще до недавна стояла столиця „далекого заходу", побудували були Францїскани кілька домів, а що там знайшли були якесь зїлє, котрого могли уживати замість чаю, то назвали сю кольонїю „Ерба Буена (Yerba Buena — „добре зїлє"). Ся назва кольониї позістала була аж до того часу, коли она прийшла під пановане Американців.

Францїскани сповняли знаменито свою задачу, бо не лиш ширили віру Христову межи Індиянами, але ще й привчали їх рільного го-

ного монарха викликали зі сторони послів, котрі в Зимнім Дврци мовчали, грімкі оплески під адресою конституційного монарха. Слова Муромцева містили в собі приречене, але также і усліве їх сповненя. По єго словах цїла Росия шукає ключа до сповненя задач в палатї Думи.

Праса заграннчна приняла досить холодно відкрите Думи. До Times доносять з Петербурга, що престольну бесїду приняли посли просто демонстрацийним мовчанєм і зовсїм холодно. Єсть, кажуть, обава, що межи Думою а царем прийде дуже борзо до роздору, бо нема сумнїву, що цар не має наміру признати Думі ті права, яких она домагає ся. — Daily Chronicle одержала також вість, що в Петербурзї споглядають з обавою в будучність.

До Voss. Ztg. доносять з Петербурга: Серед селяньских послів, котрих єсть разом 150, прийшло до роздору в справі аґрарній і жидівскій. Часть тих послів єсть противна рівноуправненю жидів. В виду того 20 послів виступило з партиї селяньскої. Селяньскі посли кажуть, що цар своєю престольною бесїдою сам позбавив себе послїдного німбу серед селяньства.

Характеристичний для парляментарних і політичних відносин в Росиї єсть факт, що тепер і умірні доси партиї зачинають вже клонити ся більше на ліво. Оголошене основних законів державних якраз перед самим відкритєм Думи викликало навіть в „союзї конституцийних монархістів“, однїй із найльояльнїйших партий, велике негодоване. На порядку дневнім засїданя того союза був поставлений темат: „Найблизша задача Думи“. Але вже перший бесїдник Демчиньский заявив, що годї по оголошеню основних законів державних радити над тим, бо яку найблизшу задачу може мати Дума, скоро правительство зробило з неї лиш дорадні збори і то придане н верховній власти, але — Радї державній. Ще різче висказав ся другий бесїдник Добротворский. Оголошене основних законів — сказав він — доведе до страшних наслїдків. Революция з цїлою грозою, нечувана в історії, обійме цїлу Росию.

Яко дальшу характеристику першого засїданя уважають то, що засїданє закрито безпосередно по промові Петрункевича, жадаючій увільненя арештованих. Тим хотїла Дума дати пізнати, що амнестия єсть першим услівєм навязаня якихсь відносин межи правительством а парляментом.

Вісти полїтичні.

Дальші переговори кн. Гогенльогого. — З хорватского сойму. — Події в Росиї. — Англійско турецкий конфлікт.

Президент міністрів кн. Гогенльоге розпочав знов переговори з партиями. Вчера конферував він з італїяньскими послами, котрі жадають помноженя мандатів о два, відтак приймав пос. Дершатту а по полудни конферував зі староческим послом д-ром Маттушом, котрий поставив жадане, щоби послів до Ради державної вибирали сойми. Коли же реформа виборча мусить бути конче заведена, то она може опирати ся лиш на повнім рівноуправненю всїх народів. — Нинї має президент міністрів приняти президию Кола польского, котре предложить єму подїл округів виборчих, виготовлений послами Абрагамовичем, Бобжиньским і Гломбіньским.

З Загребу доносять, що комісия верифікацийна уневажнила 12 мандатів. Партия національна запротестувала против того, бо єсть то вимірене против неї. Опозицийна коаліция заявила, що не може спільно працювати з національною партиєю і що порозуміла ся з партиєю Старцевича що до уконституованя сойму і верифікациї мандатів.

Про церемоніял підчас відкритя Думи доносять ще: Загальну увагу звернув вхід послів до салї сьв. Юрия в Зимнім двірци. Лиш небогато послів явило ся у фраках, переважно видко було звичайне одїнє і робітниче та одїнє селяньске. Репрезентанти козаків були убрані в мундури своїх полків. Башкіри і Вірмени мали на головах турбани або високі шапки. Селяни з Вятки мали на собі брунатні, селяни з Волинї сїрі а селяни з України білі, червоно вишивані свити. О год. 2 явив ся хор співаків в червоних, золотом вишиваних кафтанах, а по них увійшло духовеньство з митрополитами по переду. По 2 год. внесено коронні відзнаки, меч, скиптр, сьвіт і прапор; відтак увійшли ґенераліция і достойники державні. Аж по довшій хвили явив ся цар в униформі полковника пїхоти. Він ішов несьміло, споглядаючи неспокійно на право і ліво. За ним ішли цариця і цариця-вдова в білих дорогих сукнях і „кокошниками“ (диядемами), повними перел і диямантів на головах. По царици видко було велике зденервоване, підчас коли цариця-вдовиця була зовсїм спокійна. По богослуженю цар був вже значно спокійнїйший і відчитав подану єму тронну бесїду зовсїм спокійно. Звернуло загальну увагу, що посли вислухали тої бесїди як би з демонстративним мовчанєм, аж відтак урядники двірскі і сенатори крикнули „гурра!“ — Підчас читаня бесїд ґр. Вітте розмавляв демонстрацийно з послами з партиї кадетів.

З Константинополя доносять: Онгди по полудни прибув до анґлїйского амбасадора турецкий міністер справ заграничних а в ночи великий везир зробив єму пропозицию в справі залагодженя конфлікту. Амбасадор однак уважав ті предложеня за недостаточні. В недїлю в ночи кінчить ся речинець визначений Портї. Коли би она й султан тревали й дальше в своїм упорі, то фльота анґлїйска розпочала би зараз акцию.

Новинки.

Львів, дня 12-го мая 1906.

— **Загальні збори товариства взаїмних обезпечень „Дністер“** відбудуть ся дня 15-го мая ві второк о годинї 10-ій перед полуднем в великій салї „Народного Дому“. Брати участь в зборах мають право всї члени товариства; право голосу і вибору мають ті члени, що в минувшім роцї — 1905 обезпечали в товаристві тривало на 2000 корон або висше, як також повновласники вибрані в таких громадах, котрі разом обезпечають над 30.000 К. — По полудни того дня о годинї 4-ій відбудуть ся загальні збори товариства взаїмного кредиту „Дністер“ в сали „Народного Дому“. Присутним на зборах може бути кождий член, а право голосу і вибору мають ті члени, що в роцї 1905 мали вплачений цїлий удїл.

— **Дрібні вісти.** Інститут для учеників ґімназияльних отвирає з новим роком шкільним філїя рускоrо товариства педаґоґічного в Тернополи. Близших вістий про уміщене учеників в тім інститутї уділяє голова філії товариства о. Лопатиньский, катихит ґімназиї в Тернополи. Рівночасно отвирає кружок пань філії того товариства бурсу для дівчат. Близших вістий уділяє п-і М. Солтисова в Тернополи. — В Любачеві відобрала собі жите, кинувши ся до ріки Солотви, вдова по секретарю міста Любачева, Козвровска. Причиною самоубийства була нужда, бо муж, що помер еко-

сподарства, годівлї худоби і всїлякого ремесла. Успіх був такий, що місия Сан Франціско мала з початком девятнайцятого столїтя 20.000 штук рогатої худоби, 3000 коний і 30.000 овець. Звідси висилано під ту пору велику скількість лою, сирих шкір і пшеницї морем до Мехіка і до тодїшної російскої Америки. Коли же опісля Мехіко відорвало ся від Іспанії, прилучено в 1823 р. обі Каліфорнії, північну і полудневу або горішну і долїшну, до мехіканьскої републики і надано їм ґубернатора. Місіонарі не хотїли єго признати і з того прийшло межи ними а мехіканьским правительством до спору, котрий остаточно тим закінчив ся, що мехіканьске правительство в 1833 р. покасувало місиї і почало спроваджувати кольоністів великими масами. Се не богато помогло, бо коли в Мехіку став президентом Санта Анна, вибухла в Каліфорнії ворохобня під проводом давнїйшого інспектора митового Альвареда. Безсильне американьске правительство не могло собі дати ради і іменувало Альвареда ґубернатором Каліфорнії. Але анї він анї єго наслїдник не могли удержати ся на своїм становищи і в 1846 вибухла знову ворохобня.

З давних місий удержалась була ще лиш кольонія Єрба Буена і мала тодї около 500 кольоністів, переважно Американців, котрі невдоволені мехіканьским правлїнєм викликали знов ворохобню. Під ту пору прийшло було межи Сполученими Державами а Мехіком ізза Тексасу до війни. Американцї побили Мехіканців кілька разів а тодї каліфорнїйскі кольоністи проголосили ся дня 4 липня 1846 независимими від Мехіка і остаточно піддали ся Американцям. Так стала кольонія Дольорес американьскою, назвала ся урядово Сан Франціско і дня 13 серпня повівала там вже американьска хоругов. Назву Сан Франціско скорочено опісля і зроблено з неї Фріско і так до нинї називають звичайно в Америцї се місто. В той спосіб стали Американцї панами на Тихім Океанї і взяли в свої руки всю торговлю з Хіною і Японією.

Мала кольонія Сан Франціско, що ще в 1847 мала ледви 650 душ, набрала небавком величезного значіня. В глубинї краю поселив ся був ще давнїйше Німець з Бадена, Іван Август Суттер, і закупив від мехіканьского правительства величезні простори землї на всхід від міста Сакраменто. Тут над рікою Амерікан Рівер мав він свій тартак. Він розпочав був тут будову каналу, котрим хотїв спроваджувати воду до нового тартаку і віддав роботу якомусь американьскому підприємцеви Джемсови Маршальови. Той розбиваючи кварцові скали, відкрив в них дня 24 сїчня 1848 р. золото. Показало ся опісля, що золото знаходить ся не лиш на ґрунтах Суттера, але й деинде; треба лиш розбивати скали і виполїкувати єго з них. Чутка о тім розійшла ся по Америцї і викликала нечувану горячку. Хто лиш зачув о тім, покидав всяку роботу, всяке становище і спішив до Каліфорнії, щоби там за день два розбогатїти. В заливі Сан Франціско стояло множество кораблів, що не могли відплисти, бо вся залога розбігла ся з них в каліфорнїйскі гори шукати золота. В торговли і всякій роботї настала застоя. В містї настала нечувана дорожня і всї артикули поживи стали дорожші як само золото. Копальники золота волочили ся по цїлім краю а убийства і розбої межи ними прибрали були такі розміри, що нїхто не був певний свого житя.

Як великий був наплив людий, можна зміркувати з того, що лиш в однїм роцї 1849 приїхало до Сан Франціско морем 35.000 а сухим путем 42.000 людий. Аж до кінця 1848 року видобуто золота за 2 міліони долярів, в 1849 р. вже 23 міліонів долярів, а в 1850 р. вже більше як вдвоє тілько.

(Дальше буде).

роцостижно перед двома лїтами, полишив жену недужу і в старшім вїцї без нїякого заосмотреня, а громада навіть в дорозї ласки не дала їй нїякої пенсиї. — З Кронштадту доносять, що в часї представленя в цирку запав ся дах. Одна особа погибла, кілька єсть ранених. Прочі особи уратували ся, утїкаючи розірваними стїнами цирку. — Професор унїверситету в Льозаннї, др. Евгеній Реневіє, визначний ґеольоґ, упав із сходової вінди і убив ся на місци. Помершиї був предсїдателем швайцарского товариства ґеольоґічного.

— Охорона птиць. Нїмецкий парлямент радив недавно над поведїю в справі охорони птиць хосенних для хлїборобства. Секретар державний заявив, що дипльоматичні переговори в справі охорони птиць з Італїєю розбили ся, тому правительство бажало би бодай в части забезпечити птаство перед вигубленєм. Італїя єсть, як звістно, краєм, де найбільше гине перелетних птиць. Змучені довгим летом з півночи, птицї падають масою на землю, а Італїянцї без труду виловлюють їх на мясо і піре. Доси не удало ся иншим державам вплинути на італїяньске правительство, аби оно заборонило нищене перелетних птиць.

— Трівожний день в Одесї. День 28-го цьвітня с. р. зазначив ся в Одесї цїлим рядом подїй: убитий пристав (поліцийний комісар) Погребной, ранений в ногу поліцияит Канцер і пострілена в плечі молода дївчина, що кинула бомбу на околоточного надзирателя Полтавченка. Убийство виконано в центрі Молдаванки, на розї улиць Прохорівскої і Запороскої. Коли дорожка з Погребним опинила ся на розї згаданих улиць, двох людий перебігло на противну сторону хідника і дїставшись на праву сторону дорожки, на очах пристава швидко добули з кишень револьвери і вистрілили один за другим три рази. Дві кульки попали Погребному в черево. Ранений, обливаючись кровю, велїв спинити коня, але наполохане вистрілами звіря гнало ще з 30 сяжень дальше. Не тратячи духа, Погребний добув з кишенї револьвер і почав стріляти в напрямі за утїкаючими. Відтак ослаблений упливом крови, велїв себе чим скорше відвезти до дому. Тут наслїдком смертельних ран стратив сьвідомість і мимо лїкарских заходів, помер до 24 годин. За убийниками, двома молодими людьми, пустили ся в погоню прохожі, однак нїхто не мав відваги їх задержати, бо держали в руках револьвери. Якийсь поліцияит, Канцер, хотів заступити одному з них дорогу, але той добув в кишенї якийсь предмет і кинув поліциянтови під ноги. Роздав ся гук експльозиї. Невелика бомба розірвала ся лише на дві части і не зробила нїкому шкоди. Тоді поліцияит, переконавшись о своїй безпечности від киненої бомби, пустив ся за утїкаючим і стріляв безнастанно. Нараз оден з утїкаючих обернув ся і вистрілив в поліцияита, ранячи его в ногу. Поліцияит упав на землю, а утїкаючі пігнали дальше, стріляючи до кождого, хто хотів їх задержати, та наводячи страх на сьвідків тої подїї. На ул. Болгарскій оба пропали кудись без слїду. Ще не вспіла поліция отямитись з жаху по тім замаху, як може пів години пізнїйше виконано новий замах. На ул. Госпітальний кинено бомбу на околоточного надзирателя (щось в родї інспектора поліциї) Полтавченка, коли той їхав дорожкою до Толкучого ринку. Іменно в хвили, коли дорожка зрівнала ся з жидівским шпиталем, молода дївчина, що ходила між товпою по тротоарі, скочила кілька кроків на брук і добувши з під пола якийсь завинений предмет, кинула его під дорожку. Страшний гук заглушив всїх, що находили ся поблизько, однак надзирателеви Полтавченкови нїчо не стало ся, бо бомба упала, коли дорожка вже віддалила ся трохи. Лише шиби в сусїдних вікнах потрїскали. Сама дївчина упала сперше на землю, відтак схопилась і почала утїкати. Єї придержано і відставлено до шпиталю, де заосмотрено її легкі рани, які потерпіла від вибуху бомби, а відтак перевезено до тюремного замку. Убийників Погребного не спіймано доси, хоч поліция визначила за се нагороду 1000 рублїв.

— Для Тов-а вакацийних Осель надіслали свої жертви (в коронах) отсї Добродїї: зі Львова: Тов. „Труд“ 15, крилошанин І. Чапельский 10, др. Коцюба 10, В. і М. Манастирскі 10, М. Мороз 1, з Угнова Р. Алексієвич 10, з Чорткова М. Чачковский 10, О. Кузів з Милованя, Чит. „Просьвіти“ 5, Тов. „Поміч“ 5, Братство церковне 2, з Домажира о. Рибчак замість лелеґрали весїльної 4, з Бичковець О. Шевчук 4, з Янова Т. Дмоховский 4, з Чутна о. Кордуба замість телеґрами вес. 3, з Дичкова о. Карпіньский, з Тисьмениці о. Коцюба, з Танировець о. В. Левіцкий, з Дверника М. і П. Булевни, з Гумниск о. В. Семків замість желань сьвяточних по 2, Ст. Масляк 1·50, з Велички А. Фолюсевич і Н. Н. по 1 К. За сї щедрі датки складає Видїл Товариства щире „Спаси-Біг“. — *Ольга з Барвіньских Бачиньска* ул. Куркова 4.

— Зелїзничий злодій. До львівских часописий пишуть: На зелїзничій стациї в Тлустім прихоплено зелїзничого машинїста з Заліщик Николая Пиндуса в хвили, коли закрав ся до стацийної каси, отворив єї цїдробленим ключем і почав красти з неї гр ші. Пиндус признав ся, що в той спосіб обкрадав стацийну касу в Тлустім від пів року, а від кількох лїт стацийну касу в Заліщиках і украв разом до 6000 корон. Дїйстно в обох тих касах лучали ся в послїдних часах часто значні недобори, а покривати їх мусїли касиєри із своїх доходів. З тої причини двох урядників навіть відцалено, против двох заряджено дисциплїнарне слїдство, а начальника стациї в Тлустім перенесено на иньше місце.

— Нещастна пригода лучила ся сими днями в Порохнику, ярославского повіта. Іменно наймлені дїти пололи конюшину на двірскім ланї під надзором полевого. Нараз появила ся мала хмарка, а з неї ударив грім і убив полевого на місци, а двоє дїтий поразив. Збігло ся зараз богато людий з ратунком, а між ними господар Ванькович, на котрім та пригода зробила таке сильне вражінє, що ледве увійшов від того місця кільканайцять кроків, упав ражений ударом серця. Спроваджено сейчас лїкаря, але о ратунку одного і другого не було вже бесїди; лише поражені дїти приведено до сьвідомости.

† Померли: у Львові дня 10 с. м. Станислав Ґневош, б. посол на Сойм, в 73-ім роцї житя: — Розалїя з Шимоновичів Лотоцка, жена народного учителя Льва Лотоцкого в Шумлянах малих коло Бережан, дня 9 с. м.

Господарство, промисл і торговля.

— З „Днїстра“. Дня 15 с. м. відбудуть ся 14-ті загальні збори товариства взаїмних обезпечень „Днїстер“ (також і того самого імени товариства взаїмного кредиту). Члени товариства дїстали докладне справоздане друковане з дїяльности товариства за рік 1905., а для ширшого загалу подаємо що важнїйші подробицї з того справозданя.

„Днїстер“ обезпечає против огневих шкід будинки, домашнє уладжене, господарскі знаряди, збіже в зерні і пашу; премії бере умірковані, шкоди лїквідує безпроволочно.

В р. 1905 видало товариство 190.632 важних поліс, обезпечаючих предмети вартости 185,522.611 К; премії від тої обезпеки виносили 1,827.998·57 К. В прирівнаню до попередного року було о 22.127 поліс більше; обезпечена вартість була більша о 20,123.632 К, а премії виносили о 256.126·91 К більше.

Обезпечених будинків було 163.909 мешкальних і 278.339 економічних; найбільше в тім було будинків селяньских і міщаньских. Обезпечених церков було 2.573, а приходств 1.574. Обезпеченя находили ся в 3.700 громадах, положених в 68 повітах Галичини і 8 повітах Буковини, а то в 222 містах і місточках і в 3.478 сїльских громадах. Необезпечених єще в „Днїстрі“ церков є 720 (256 у львівскій архієпархії, 345 в перемискій єпархії і 119 в станиславівскій), а необезпечених приходств 313 (у львівскій архієп. 109, в перемискій еп. 132, в станисл. 72).

За реасекурацию заплатив „Днїстер“ 883.537·71 К; з того звернуло реасекурацийне товариство 593.040·12 К за шкоди, а 76·358·18 К з реасекурацийної премії.

Шкід було 2.065 по 902 пожарах в 662 громадах 52 повітів. За ті шкоди виплатило товариство по відтрученю реасекурацийного звороту, а разом уже з коштами лїквідациї і ратунку 541.197·61 К. Лише в однім випадку мировий суд віддалив пошкодованого з его претенсиями до товариства; але й в сім випадку товариство виплатило пошкодованому з ласки половину шкоди. В 36 випадках виплатило товариство з ласки 13.331·91 К відшкодованя, хоч мало право відмовити сего.

Фонди товариства збільшили ся в тім роцї о 185.838 К і виносили з кінцем 1905 року 1,369.712·67 К. На сю суму складають ся: резервовий фонд 740.322·39 К, фонд на ріжницю курсу 37.404·85 К, фонд для зворотів премій 18.215 К, резерва премій 415.563 К, резерва на невиплачені шкоди з 1905 р. 5.171·54 К, резерва специяльна 4.552·19 К і емеритальний фонд урядників і слуг 148.483·70 К.

Фонди товариства лежать в цїнних паперах номінальної вартости 1,012.100 К, а вартости по курсї 1,008.104·24 К. Крім того тов-о закупило за 254.244·75 К чотири старі доми, а на їх місце поставило два (в серединї ще не викінчені) доми; кошти будови виносять по конець 1905 р. 192.859·75 К.

(Конець буде).

— Цїна збіжа у Львові дня 11-го мая: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·40 до 8·60; жито 5·70 до 5·90; овес 7·10 до 7·30; ячмінь пашний 6·50 до 6·70; ячмінь броварний 7·20 до 7·70; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до варення 8·50 до 10·—; вика 0·— до 0·—; бобик 6·20 до 6·40; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона —·— до —·—; конюшина біла —·— до —·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

Телеґрами.

Відень 12 мая. Президент угорского кабінету др. Векерле був нинї на приватній авдиенциї у Цїсаря.

Льондон 12 мая. Бюро Райтера доносить, що єсть надія, що в конфлїктї з Туреччиною прийде небавком до порозуміня.

Порт Саїд 12 мая. Прибув тут анґлїйский контрадмірал Лямбльон з 3 кружляками і ожидає дальших приказів.

Петербург 12 мая. Ізвольский іменований міністром для справ заграничних.

Петербург 12 мая. Президент Думи Муромцев був вчера в Петергофі у царя на авдиенциї. Партия конституцийних демократів відбула засїдане в цїли вислуханя звіту Муромцева о принятю у царя.

Петербург 12 мая. Після стеноґрафічних записок Думи заявив Муромцев в оногдашній своїй бесїдї, що Дума буде працювати на основі пошанованя прав конституцийного монарха і на основі „повного здїйстненя репрезентациї народів“, а не, як давнїйше донесено, „на основі повного відновленя правительства“.

Петербург 12 мая. Дума буде радити до 14 липня, а відтак розпічнуть ся ферії і потягнуть ся аж до 14 жовтня.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Обширну брошуру
о ТРУСКАВЦИ
висилає на жадане
ЗАРЯД.

в 1 сезоні т.є. від 15 мая до 30 червня і в 3 від 1 до 30 вересня

о 30% дешевше.

В ТРУСКАВЦИ

Лічить ся з незвичайним результатом:

Початок сезона 15-го мая.
Конець 30-го вересня.

Ревматизм, подаґра, пісок нирковий, товстість, астма, ісхіяс, слабости жіночі, недуги серця і жолудка.

Лікарі заведеня: Ціс. рад. др. Е. Крижановский з Бучача і др. Т. Пташіль зі Львова ул. Голубина 6.

ХТО

зле травить

і терпить хороби кишок,

най собі каже приладити всі страви на Ceres-ї (товщ з кокосових оріхів). Товщ **Ceres** помагає господиням **„щадити“.**

Правдивий Роскопф з подвійного золота

Savonnet-Anker-Remontoir

суть найновійші Роскопф-годинники. Ті годинники мають знаменитий під ґваранциєю верк, суть криті подвійно з трома дуже сильними з double-золота ковертами з пружиновою накривкою. Золото double єсть подібне до правдивого золота і свою подібність до золота ніколи не тратить. Годинники ті через свою величаву окрасу викликують подив і не дадуть ся розріжнити від правдивих золотих.

Ціна 5 злр.

До того відповідний ланцушок з double-золота злр. 1·50. — До кождого годинника долучає ся 3-літна письменна ґарантия. — Висилка за післяплатою.

JOSEF SPIERING Wien, I., Postgasse 2.

Найлїпшою зі всїх є
„C E R E S“
S P E I S E
F E T T!

(Омаста до страв „Церес“)
дуже добрий товщ
для печива, смаженя і вареня.

Витворюванє підлягає хемічній контроли концесіонованого мінїстерством внутрішних справ заведеня для досліду споживних средств, **Wien IX. Spitalgasse 31.**

Купуючі омасту для страв „Ceres“ мають право віддати товар безплатно для досліду в тім заведеню.

5 корон і більше
денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машинї. Проста і скора робота домова через цїлий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддаленє не має впливу. Роботи продаємо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної
ТОС. Г. ВІТТІК і Сп. Прага, Петерспляц 7. I.—469.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзницї

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Головна Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).